

Lesznek-e vallási villongások a képviselőválasztáson.

Az ellenzék taktikája. — Dolgozik a munkapárt.

(Saját tudósítónktól.) Gerliczy Ferenc báró halálával — mint köztudomású — új választási harc kényszere nehezedett a város első képviselőválasztó kerületére. A nemzeti munkapárt érthető és öröndetes egyhangúsággal Rósa Izsó dr.-t, a pártnak érdekében gazdag és ritka bölcsességű vezérét jelölte. A hivatalos jelölés még meg sem történt, máris olyan hírek szállingóztak a városban, hogy a szegedi katolikus körben elégedetlenséget keltett Rósa jelöltetése, mert nagyobb bűnnek tartották azt, hogy a zsidó hitközség elnöke, mint amilyen érdekesnek azokat a szolgálatokat, amiket a városnak hosszú évtizedeken át tett. Utána jártunk a dolognak és megtudtuk, hogy a katolikus kör tényleg foglalkozott választási dolgokkal. Teljesen mellékesnek tartjuk, hogy a nevezetes tanácskozáson megjelent urak szerint magánbeszélgetés, vagy értekezlet keretében történt-e a kérdéses megbeszélés. Ezek a hírek azóta is állandóan kísértének, szükségesnek tartottuk tehát, hogy — amennyire lehet, — megállapítsuk, hogy komolyan programjába vette-e a katolikus kör azt, hogy a vallási viszályokat Szegeden állandósítani kívánja. Ép ezért Dobay Gyula dr.-hoz, a kör elnökéhez fordultunk, akit eddig politikailag intranzigens, társadalmi és vallási kérdésekben türelmes embernek ismertünk. Az elnök ur szíves volt nyilatkozni, alább nyilatkozatát egész terjedelmében közöljük és csak azt jegyezzük meg, hogy a nyilatkozat szavai valóban liberálisak, a tartalma azonban nekünk olyannak tetszik, mintha aranyhidat akarna készíteni arra az esetre, ha a régi harcot, — tetszetősebb formában — még fel ujítanák. De mi bizunk Dobay komolyságában és egyelőre örömmel nyugtázzuk nyilatkozatát, hozzáfűzve persze, hogy résen leszünk és várjuk a tetteket.

A kérdések, amiket Dobay Gyula dr.-hoz intéztünk és a válaszok szóról-szóra a következők:

1. Állítólag van egy frakció Szegeden, amelynek az élén az ügyvéd ur áll és amely frakció Rósa Izsó dr.-ral szemben, mert a zsidó hitközség elnöke, jelöltet akar állítani.

— Ez nem igaz — mondotta Dobay Gyula dr. Egyet mondok csak, hogy megértsek. Ha van személy Szegeden, akit tisztelik és becsülnök, úgy Rósa Izsó dr. az, akit hosszú évek óta együttműködtem. Legkevésbé lehet kifogásom ellene, mint zsidó ellen, mert én a vallást politikai küzdelemnél, sőt más téren se tekintem irányadónak. Ne méltóztassanak azonban elfeledni, hogy én ellenzéki politikát vallok és az én nézetem az, hogy a politikai ellenfélnek — ha igazán ellenzékiek vagyunk — kardcsapás

nélkül nem szabad átengedni a győzelmet. Tehát jelöltet kell állítanunk. Természetesen ellenzéki jelöltet első sorban, de ha ilyen nincs, akkor itt-ott kell ártani a hivatalos kormánypárti jelöltnek és magának a pártnak, ahol ártani tudunk.

— Én tehát, ha ellenzéki jelölt nincs, hajlandó vagyok még a munkapárti jelöltet is támogatni, ha az nem hivatalos jelölt, mert a főszempontot, hogy a pártot mint ellenzéki, gyöngítsem, megbontsam. Ha tehát a munkapártban nem hivatalosan például egy másik zsidót jelölnek, én azt fogom támogatni Rósa Izsó dr.-ral szemben. És, hogy még világosabban megértsék az én felfogásomat: ha a munkapárt hivatalos jelöltje nem Rósa Izsó dr. volna, hanem más, a párt azonban Rósa Izsó dr.-t is fölléptetné, akkor én Rósa Izsó dr.-t támogatnám a hivatalos jelölt ellen. Ez az igazi ellenzéki politika szerintem s ennek semmi köze ahoz, hogy én katolikus hitvallású vagyok-e, vagy sem. Különben én ezt kifejtettem a függetlenségi párt legutóbbi gyűlésén, amikor azt mondtam, hogy ép az ellen kell a függetlenségi pártnak fölvennie a harcot, aki a munkapártnak a szemefénye, hivatalos jelöltje, tehát Rósa Izsó dr. ellen.

2. Tekintettel arra, hogy Rósa Izsó dr. egy hitközségnek és nem egy vallási alapon szervezett társadalmi egyesülésnek az elnöke, üdvösnek tartja-e az ügyvéd ur, hogy az ő fölléptetésével kapcsolatban újból vallási harcok szikráját vessék bele a közhangulatba?

— A legnagyobb mértékben eltildném ezt — volt a válasz — akár az egyik, akár a másik oldalról történne, mert az csak esetleges dolog, hogy akár a hitközség, akár a katolikus kör elnöke valaki. Szeged különben is igen rossz talaja az eféle vallási villongásoknak, ami pedig engem illet, hogy mennyire távol állnék az ilyesmitől, arra csak egyet említek fel, azt, hogy én mindenféle pártállású ellenjelöltet támogatnék, csak éppen néppártit nem és tulzó szociálistát. Néppártit azért nem, mert elveimmel ellenkezik ennek a pártnak a programja, tulzó szociálistát pedig azért nem, mert Szeged választópolgársága komolyságához nem volna méltó. Mondom, pusztán az a célom, mint függetlenségi érzelmi embernek, hogy küzdjünk a munkapártnak az ellen az oszlopa ellen, akit hivatalos jelöltnek kiáltottak ki, küzdjünk azért, hogy a kormánypárt ezzel is meggyöngyüljön, mert az csak a mi javunkra válik.

A választási kámpány krónikájához tartozik még, hogy a függetlenségi párt jelöltet állít az első kerületben. Szerdán délután és este tárgyaltak Budapesten a képviselőházban és a tárgyalások Sághy Gyulával és Andrássy Gyula gróffal való véglegzése után annak van a legnagyobb valószínűsége, hogy Széchenyi Aladár gróf a szegedi elsőkerületi mandátumért függetlenségi párti programmal harcba száll. Széchenyi Aradon

Tisza István gróffal szemben nagy kisebbségben maradt. Jelöltetése természetesen más elbírálás alá esik, mint egyéb kombinációk, mert tisztára politikai színezete van és az érthető, ha egy párt hódítani akar, vagy egy mandátumért sikra száll. Az aztán más kérdés, hogy épen Szegeden és épen az első kerületben lehet-e győzni függetlenségi párti programmal, vagy, hogy Széchenyi egyénisége van-e annyira súlyos, hogy a siker legkisebb reményében vehesse fel a harcot a népszerű és nagytekintélyű Rósa Izsóval, akit vallás- és pártkülönbségre való tekintet nélkül Szegeden nagyrabecsülnek és feltétlenül tisztelnek.

A nemzeti munkapárt I. közigazgatási kerületének intéző bizottsága az Európa-szálloda éttermében csütörtökön délután öt órakor választási nagy értekezletet tartott. Pénteken délután öt órakor az értekezlet újból összeül. Az első pártvacsora minden valószínűség szerint hétfőn este lesz az Európában. A párton nagy a lelkesültség, különösen nagy örömet okozott, hogy a jelölt személyére vonatkozó tekintettel olyanok is bejelentették csatlakozásukat, akik a munkapártnak nem tagjai.

Szerb püspökök Tiszánál. Budapestről jelentik: Ma délelőtt Tisza Istvánt a magyarországi szerb egyházak képviseletében Letics, Nikolics és Zobkovics püspökök keresték fel. Letics kérte a miniszterelnököt, hogy tolmácsolja felsőbb helyen a magyarországi szerbek loyális hűségét és megbotránkozását a merénylet felett. Tisza kijelentette válaszában, hogy ezt a hűséget soha kétségbe nem vonta senki és a szerb ügyeket jóindulattal fogja elintézni.

Az albán kaosz. Pétervárról jelentik: Mérvadó helyen azt mondják, hogy Turkhan pasa itteni missziója nem fog sikerrel járni. Turkhan pasának az a feladata, hogy az orosz kormányt rábírja, hogy Albániát pénzzel és katonai erővel támogassa. Az orosz kormány erre csak akkor volna hajlandó, ha Anglia és Franciaország Albániának hasonló támogatást ígérnek.

Operettszerű dolgokat jelent Durazzóból a Corriere della Sera tudósítója: Az osztrák és német önkéntesek többször hajbakaptak és véres eseteket rendeztek. A nacionalisták mozgó hullának nevezték el a fejedelmet, aki előtt szerintük csak két út van:

— Vagy a tenger felé, vagy Rastbul felé, a fölkelők ellen. De semmi esetre sem szabadna itt tétlenkednie Durazzóban.

Vasárnap éjjel Durazzó védelmezői ijedtükben ágyuzni kezdtek tizenöt fölkelőre, akik halásszerszámaikat keresték a laguna mellett. A mirdita előőrsök megláttak néhány esendőt, akik a laguna hidjánál bárátságosan beszélgettek a fölkelőkkel.

— Jó viszonyban vagyunk velük, — magyarázta a mirditáknak egyik esendő, rejtelmesen mosolyogva.

Bib Doda még Durazzóban van. Kijelen-

Grand Cirkusz Schmidt M. Szegeden a Mars-téren.

Ma, pénteken
július 10-én

nagy diszelőadás.

Még csak 5 napig!

Legyek előre válthatók: Pető Ernő dohánytőzsdéjében, Széchenyi-tér 3. szám, a Tisza-szálloda mellett.